

Размишљам нешто, мајку му, каква би тек емисија "Шредеру, ожени ме" била да су је којим случајем водили Миломир Марић и Мирко Алвировић, мада је и овако деловала као да су ликови из идијске серије банули у неку од турских, па их Радош Бајић џумле покупио и понудио улоге у "Равној гори"!

Замислите следећи сценарио:

Марић: Добро вече, ово је нека од емисија коју водим, осим кад премијер гостује, онда он води беспрекорно као што води и државу у којој...

Вучић: Не претерујте господине Марићу, ја се само трудим да радим најбоље што могу, а народ, историја и нова верзија Библије коју право завршава имформативна служба СНС-а ће дати свој суд, а кад смо већ код судова не разумем како нема довољно доказа против Карића и Динкића, и откуд сад они слободни људи одједанпут, кад сам и Млађици на вечери обећао да ће робијати, а Миланки и Драгану Карићу да могу на моју изборну листу само под условом да Богољуб поново пусти бркове како би личио на оног за којим смо расписали потерницу?!

Алвировић: А, са нама у студију је и господин Герхард Шредер, још једно пријатељско лице са потернице, која то заптаво и није, већ више нешто као мапа пута до Халкидикија, што у преводу с грчког значи: "Јебеш знакове, само прати Вучића и нема шансе да промашиш скретање код Аспровалте"!

Шредер: Гутен абен, Вучић мој велика пријатељ, за ове паре што ја добила да дођем можда и највећи до сада, и он диван младић који ради као "мерцедес 200 д", што му први власник била бакица која га возила само до пијаца и увек било гаражирано!

Овај, хоћу казала мој Вучића возила нека војвода, али после тога урађена генерална, све у њега променили и сад личило на ауто од баба Ангела, па од нула до 100 развијало за колико му ми казали...

Вучић: Захвалио бих се на дивним речима мом такође великом и доста повољном пријатељу, на новогодишњем попусти је, знате, па буџет Србије није оштећен колико и за Блера, јер је Тони, још један из пејаде мојих дивних другара, пазарен на рате па је испао нешто скупљи али га рентирањем исплаћујемо...

Марић: Господине Шредер, Ви се сигурно сећате година када је Љуба Земунац харао Немачком, што нема никакве везе с темом емисије, али нам реците искрено да ли би господин Вучић могао да добије Љубу на ферку и зашто сте као и ја апсолутно сигурни да- би?!

Шредер: Ја не знала тачно о кој Љуба ви говорила, али морала поновити за ове паре још 18 пута: Александар Вучић мој велика пријатељ, највећи државник којег Србија имала

још од Змаја од Шипова и геније који је измислио струја, Теслине калемове и "Београд на вода"!

Вучић: Извните, само да исправим мог највећег пријатеља и напоменем да "Београд на води" нисам измислио ја, односно, уопште није измишљен, док струју, Теслине калемове, телефон, парну локомотиву, ватру, точак, бесквасне пензионере и Вулина јесам, признајем!

Алвировић: Господине Вучићу, не могу да не приметим: откад сте Ви на власти у Србији више нема колотрага, ударних рупа, несемафоризованих раскрсница, градово су окићени још крајем августа како би се...

Вучић: Како би се привукли страни туристи у чему смо и успели, јер само у Београду имамо неколико хиљада Авганистанаца које су управо светла нашег града привукла да дођу, а што се осталог тиче- било је неколико десетина покушаја ударних рупа на државу али смо на време осујетлији и асфалтирали, семафора у три напредњачке боје има готово на сваком кораку, чак и на тротоарима, а оном у Краљеву, свечано отвореном, планирамо да дамо име Шредер гесемафорен, у част мог великог пријатеља, кума малтене, или ћему главу на споменику оном чувеном азербејџанском песнику којем још покушавамо да провалимо име, заменити са Шредеревом, ено се лије у смедеревској Железари што је рекордан учинак некад посрнулог гиганта а данас поноса индустрије челика у којем се изливају не само кашичице за слатко, већ и оне филигранске посуде за народне кухиње како би сиротиња, које нема, уживала у сплацинама једући их домаћих посуда украшеним мотивима Србије!

Марић: Ваш одговор, председниче, намеће следеће питање: како сте момак са новобеоградског асфалта сигурно сте познавали оног Александра Вучића који је крајем деведесетих поручивао господину Шредеру, Блеру и сличнима да ће их стићи рука правде због злочина над тадашњом Југославијом, из које су својевремено побегли Стевица Марковић, Ћента, Вукојевић и остали витезови асфалта?

Вучић: Да, познавао сам га, али површно, виђали смо се у "Пинкију" док је као директор био задужен за хлорисање воде у базену, али како ја радим 24 сата дневно и немам времена за базен тек понекад скочим у прзан да се који секунда опустим, немам времена ни да сачекам да га напуне, верујте! Поменути ће, наравно, бити ухапшени чим се појаве у Србији, али мислим да је доказано како је Космајац ипак крив за све па смо морали да

га пустимо на слободу због недостатка доказа, осим оне казне за паркирање на зеленој површини што и није неки прекршај, јер ако већ нема деце у паркићи зашто га не искористи као паркинг и растеретити тротоаре..?

Шредер: Вучић била мој велики пријатељ и највећи државник откад метеор ударила у Земља и побила диносаурусе! Јел сад оправдала паре, могли у Скадарлија на ћевапчићи?!

Алвировић: Кад сте већ поменули диносаурусе вероватно сте на путу овамо приметили како их нема по српским друмовима, што јесте заслуга нашег премијера који је ингениозном идејом да се праве ужи тунели од предвиђеног онемогућио те немани да се суманутом брзином крећу путевима и угрожавају безбедност осталих учесника у саобраћају?!

Вучић: Хвала на лепим речима, господине Мирко, али заиста не могу да преуздем заслуге за све учињено, јер ипак је просперитет Србије тимски рад, а ја никад не изостављам прилику да поменем како раме уз раме са мном по 24 сата раде и Александар и Алек и Вучић, тако да би се без њихове помоћи диносауруси још хранили пензионерима, технолишким вишковима, породиљама, трудницама и осталим категоријама које смо збринули тако што смо им узели скоро све како не би имали разлога да излазе до продавница и излажу се непотребној опасности од рептила!

Марић: Чини ми се да смо мало запоставили драгог госта из земље у којој су далеко од утицајнији од канцелара били: Робија, Бумбар, Песнаја, Главоња и остали центлмени криминалног миљеа који је ткала УДБА...

Шредер: Господин Вучић била мој велики пријатељ и највећи државник од бомбардовања на овамо, тад ја била већи а он мали и безобразан, али за оволика кеш све му опростила, било млад и још (по)четник у политика!

Вучић: Како је дошло време да одјавим емисију захвалио бих се мом велико пријатељу и пријатељу Србије који нас је обогатио осиромашеним уранијумом, захваљујући којем данас имам раст БДП-а од 73, 6 одсто и смањење незапослености услед повећање стопе малигних оболења међу радничком класом, чиме је значајно рстерећен пензиони

фонд и смањено време чекања на умирање са 75 на свега 50 година старости, што је, признаћете, изванредан успех! Спречили смо одлив мозга повећањем излива крви у мозак, тако да најбољи ипак остају у Србији на рехабилитацији...

Алвировић: Мени остаје за кај само да одјавим емисију и још једном упозорим учеснике у саобраћају: вежите се, прилагодите брзину условима коловоза и зајебите моје емисије, само пратите Вучића и стићи ћете и тамо где нисте пошли...

Вучић: Искористио бих прилику на крају да се захвалим мом великом пријатељу на попусту што је одвојио времена да изброји новац који смо му уплатили и дође без икакве материјалне надокнаде, као и да поручим Карићу још једанпут да пусти бркове а Динкићу да ће га стићи рука правде, и нека не наручује ништа док не стигнем, не волим да ми се хлади вечера за који иначе немам времена јер радим 24 сата дневно...

(Мој недељник)